

[Finansministeren.]

i deres vildeste Drømme paa en Tobaksbeskatningslov at gennemføre en saa vidtgaaende Foranstaltning som en Fordeling til Kommunerne til Lettelse af Medicinaludgifterne. (*Schovelin*: Vi har mere Fantasi, end den ærede Minister tror.). Ja, det lader det til, men jeg tror alligevel ikke, denne Fantasi nogen Sinde var opstaaet, hvis ikke Uenigheden om Tobaksbeskatningen havde været. Det er i og for sig ogsaa lidet rimeligt, synes jeg, at ville gennemføre en saa indgribende kommunal Foranstaltning paa et Forslag om Tobaksbeskatning, og uden at der er foregaaet de Forberedelser og ført de Forhandlinger, der skal til, for at man paa rimelig Maade kan gennemføre en saadan Foranstaltning. Jeg kan altsaa heller ikke tiltræde dette Forslag.

Ordføreren (N. K. Kristensen): Den højtærede Minister har jo nu gennemgaaet Mindretallets Ændringsforslag, og jeg skal kun føje nogle ganske faa Bemærkninger til. Det forekommer mig, at Mindretallet ikke er helt konsekvent. Det, Mindretallet har hæftet sig ved, var, at Forhøjelsen af Cigaretafgiften vilde fremkalde en stor Arbejdsløshed i Cigaretfaget, men Mindretallet har jo ikke stillet Ændringsforslag om at nedsætte denne Forhøjelse, og man maa altsaa gaa ud fra, at den større Arbejdsløshed, der vil komme i Cigaretfaget, har Mindretallet ikke gjort videre ved. Mindretallet har, som Ministeren omtalte, ønsket at bibeholde den nuværende Cigarafgift, det ønsker ingen Nedsættelse af denne; vi tror sikkert alle, at en Nedsættelse af denne vil bevirke, at der bliver noget større Omsætning og mere Arbejde i dette Fag, hvad der kunde bøde paa den store Arbejdsløshed, som findes, men Mindretallet har ikke villet gøre noget for at fremkalde en saadan Forøgelse af Arbejdet paa Cigarproduktionens Omraade. Saa vidt jeg ved, var Forslaget om, at Skatten for Cigarerne ikke skulde nedsættes, til Behandling i Folketinget, hvor det blev forkastet, men til Trods for dette opretholdt Mindretallet sit Ændringsforslag om at yde 1½ Kr. pr. Indbygger til Lettelse af Medicinaludgifterne i Købstæderne og Amtskommunerne. Hvis nu dette sidste Forslag var blevet vedtaget og det første forkastet, havde Loven aldeles ingen Betydning faaet, for efter min Udregning vilde der da kun blive ca. 900 000 Kr. tilbage af den forhøjede Cigaretbeskatning, og det kunde vist ikke være Mindretallets Mening, at Loven skulde faa det Resultat.

Jeg maa fremdeles anbefale at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag.

Bramsnæs: Som det fremgaa af Betænkningen, har vi sluttet os til det Flertal, der indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, og jeg skal anbefale at stemme imod de stillede Ændringsforslag. Det forekommer mig, at Betænkningen, saaledes som den er skrevet af Mindretallet, indeholder adskillige Ting, som maaske er mindre vel overvejede i beskatningsmæssig Henseende. Det forekommer mig mærkeligt, at man er i Stand til at stille et Forslag om, at den samlede Beskatning i Tobaksfaget skal vokse med ca. 4½ Mill. Kr., men det gør man jo i Virkeligheden fra Mindretallets Side. Mindretallet, som adskillige Steder i sin Betænkning taler om de erhvervspolitiske Sider, stiller jo i Virkeligheden selv Forslaget om, at denne Beskatning paa Tobaksfaget skal være 4½ Mill. Kr. større, end det er Flertallets Mening den skal være. Jeg tror, Erhvervslivet skal betakke sig for den Slags Venner. Dem tror jeg, det har Grund til at sørge for at holde sig fra Halsen. De er betydelig farligere for dette Erhverv end de Folk, som i Øjeblikket fra Mindretallets Side skal gøres til Erhvervslivets Fjender. Den Beskatning, der her foregaaer, er jo for den Dels Vedkommende, som jeg her omtaler, for de 4½ Mill. Kr.s Vedkommende, en Omlægning indenfor Erhvervet, som der naturligvis kan være delte Meninger om, men det er en Omlægning indenfor Erhvervet, det er ingen ny Beskatning. Nu foreslaar Mindretallet, at de Paragraffer, i hvilke der er Tale om Lettelse for Erhvervet, skal udgaa. Jeg vil sige, at det er en Stilling, som jeg ikke forstaar; Ændringsforslagene og selve Betænkningen staar meget daarligt til hinanden. Efter min Mening burde Betænkningen snarere gaa ud paa at advare imod Mindretallets Forslag af erhvervmæssige Hensyn. Naar der stilles Forslag om, at de 4½ Mill. Kr., som Nedsættelsen af Cigaretafgiften andrager, skal gives til Amts- og Købstadkommuner samt København og Frederiksberg til Nedsættelse af Medicinaludgifterne, maa Mindretallet jo være klar over, at man dør er inde paa et Omraade, der intet som helst har at gøre med det erhvervspolitiske Spørgsmaal. Mindretallet har aabenbart været i en meget vanskelig Situation, som de skulde se at slippe ud af, og saa finder man paa dette ejendommelige Forslag om at give nogle Penge til Nedsættelse af Medicinaludgifter, Penge, som de øvrige Partier i Rigsdagen mener skal blive indenfor Erhvervet som Lettelser